

מחנה רמה בהרי המורנו - חש"ג

מחנה המנוח - השודדים מפגזים

מערכת אז - מח. 1

**FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE**

השודדים:

לשודד מזג נא יין, מלא כוסית חמוג נא היש.

שמואל:

אז נשחה כלנו לחיים, יין ישמח לב איש.

כי היום ישמח שול יסיים הקופה עמל.

השודדים:

עת הנער רב כוחו הוא שודד בעל כוחו.

שא מזל מאח אחיך, שא, הצלח בכל דרכיך.

שמואל:

לכבי שנים הגיע וראוי לצאת כעת.

חג הוא זה, על כן נריע בשמחה אל נמעט.

השודדים:

שא מזל מאח אחיך

שא, הצלח בכל דרכיך... לשודד מזג נא יין... .

מלך:

ובכן, פרדריק, היום נעשיה לחבר מן המנין באגודתנו.

כולם:

הידד

פרדריק:

חברי, מודה אני לכם מקרב לב. הלואי ויכלתי למלא אח בקשתכם.

מלך:

מה פשר דבריך?

פרדריק:

היום סיימתי אח שרותי אצלכם, והריני עוזב אתכם לתמיד.

מלך:

אך זה לא מחקבל על הדעת. יד אמונה כשלך במלאכת השודדים

קשה למצוא בכל העולם.

פרדריק:

אמנם עסקתי במלאכה זו כמיטב יכולתי. אך למה? כי מחובתי

היה לעשות זאת משך תקופת שרותי, והרי אני עבד לחובתי.

בהיותי ילד הביאוני אליכם להיות שולח במלאכת השודדים.

הכל היה בטעות. אבל אין דבר. הטעות היתה שלנו.

כולם:

טעות? איזו טעות?

פרדריק:

לא נאה לי להגיד זאת. הרי הייתי מבייש את רוח.

רוח:

לא, אדוני היקר, הסוד הזה היה כמוס אצלי משך זמן רב מדי.

מוטב כי אגלנו מיד.

פחזה שמכרו - השודדים הפונים

מס. 2

רוח: עת פרדריק בני היה קטן, גלה כבר עז רוחו.
 אביו רצה לחנך אותו, בהחלט לכשרונו.
 אומנח אז הייתי לו, על כן אביו אמר לי
 למסר את פרדריק לימאי. אויה, מה היה לי,
 (חיים טובים לבחור בריא בכל זאת לא כדאי)
 על אף הכל לא רע היה, חנכהו כימאי.
 הייתי אז נערה מפשה, נוסף - גט קצת חרשת.
 מדאגה ועצב רב, הוחלתי מתרגשת.
 שמע לא שמעתי כל
 אוי ווי, אוי ווי, אוי ווי ווי,
 לקחתי את הנער קט, ואמסור אותו לרמאי.
 שגיאה גחה שגיתי, כן, אללי. אויה מה רע לי.
 אוי, אותו מטיתי לרמאי במקומו אל הימאי.
 נודע לי חיש, העסק ביש.
 מה גדולה היא שגיאתי, נפל לבי, נפחדתי
 לחזור אלי ביתי.
 על אף הכל ולמרות הכל יצאתי בשלום.
 אז גמרתי בי והחלטתי להיות שודדת ים:
 על כן, אהה. אמצא עתה חברה באגדה.
 וכך קרה בגלל מלה רמאי במקום ימאי.

רוח: אבקש סליחה ממך. פרדריק.
 פרדריק: קומי, יקירתי, סלחתי לך מכבר.
 רוח: שתי המלים היו דומות כל כך זו לזו.
 פרדריק: אכן, עדיין הן דומות זו לזו, למרות כי זמן רב עבר מאז.
 אני, אך היום נגמרה תקופת שרותי. אני, אוהב את כולכם -
 בחור יחידים - אך בחור אגודה - הריני שונא אתכם תכלית
 שנאה. ותסלחו לי אם אבטיח לכם כי מהיום והלאה אקדיש את
 כל כוחותי להשמדתכם ולעקירתכם.

מחנה המכון השוודי מפגז

- כולם: מסכן, מסכן, מסכן
- מלך: ובכן, פרדריק, אם אתה מרגיש כי מחובתך היא להשמידנו, לא נוכל להאשים אותך כלל. היה נאמן תמיד, יקירי, למחשבת לבך ולהרגשת חובתך.
- שמואל: מלבד זה יודעים אנו כי אין מלאכת השוודים בימינו אלה. איני יודע למה. אבל כך הוא הדבר.
- פרדריק: אני יודע למה, אך לא אוכל להגיד לכם.
- מלך: למה לא, יקירי? השעה עכשו רק אחת עשרה וחצי. עד שתיים עשרה הנך אתה משלנו.
- כולם: אמנם כן, נכון
- פרדריק: אם כן, מחובתי להגיד לכם כי אחת רכי לב. אף סעם אינכם מחקיפים קבוצה חלשה משלכם. וכאשר אתם מתנגשים עם קבוצה יותר חזקה, הרי סופגים אחת מכות עד אין סוף.
- מלך: יש צדק בדבריו.
- פרדריק: ועוד דבר, אתם חסים חמי על יתומים.
- שמואל: כמובן. הרי אנו בעצמנו יתומים, וגורל היתום ידוע לנו.
- פרדריק: כן, אך דבר זה גודע ברבים. ומה עם התוצאות? כל איש שאתה תופסים נשבע לכם כי יתום הוא. שלש האניות האחרונות שתפסנו היו מלאות לגמרי יתומים, ולכן נתנו להם להתחמק.
- רוח: היה אפשר לחשוב כי כל צי בריטניה מכיל רק יתומים. (פונה ללכת)
- מלך: ואותי, אדוני. שכחת? מה יהא אחי?
- מלך: הוא יקח אותך אתו, כמובן.
- פרדריק: ובכן, רוח. יש פה קושי קטן. אמנם אני מעריך אותך מאד, אך מזמן היותי בן שמונה נדדתי על פני הימים ולא הסתכלתי בפני בחורה, אלא בשלך. אני חושב כי פניך יפים.
- רוח: כמובן, פני יפים.

מחנה המכון - השודדים מפונקים

פרדריק:

אמרתי בי אני חושב שפניך יפים. - זה הרושם שלי.
אבל יתכן שאני טועה, כי לא ראיתי אף פעם לפני בחורות
אתרות.

מלך:

נכון.

שמואל:

אבל רוח היא אשה טובה מאד.

פרדריק:

אז לא יפה מצדי לקחת אותה מכם. חשאר נא אתכם.

מלך:

(באמצע אח גרונו) לא, טוב לבך ממש עובר כל גבול.

פרדריק. אך שמור על אהובתך. שמור.

פרדריק:

אתה באמת רב חסד.

מלך:

ובכן, הים בגאותו כעת. לך לשלום, פרדריק. אם נשבעת

להשמידנו עשה את חובתך מהר ובלי לגרום כאבים מיותרים.

פרדריק:

זאת אני מבטיח. אך אולי גם אתם תעזבו את מלאכת השוד

והגזל וחשובו אתי לחברת בני התרבות?

מלך:

לא, פרדריק, זה אי אפשר. אינני חושב הרבה על המקצוע שלנו.

אך אם נשוא אותו עם מקצועות מכובדים, כביכול, הרי הוא די

מכובד. הרי השוד הוא כל חיי. לא, פרדריק, שודד הנני ושודד

אשאר עד יום מותי.

מס. 3

מלך השודדים:

מה טוב לחיות וגם למות בצל נס רם שחור בים

מלהעמד פני רב, כהן וראש שודד לו, לב זומם.

הרחק לעולם השוד תפליג אוצרות לרב אי שם חשיב.

אך נאמן אהי לים.

שודד אמיץ תמיד עד חם

שודד מולך אני.

כן, כן שודד מולך אתה.

השודדים:

הוי, מה נפלא! הוי מה נפלא!

המלך:

נפלא הוא גורלי.

כן, כן, הוי מה נפלא הוא גורלך.

השודדים:

כן, כן, הוי מה נפלא הוא גורלך.

מלך: בצאתי לצוד הטרף, כמולך ארדוף בלי הרף. אמביע אניוח אין סוף
כי ממשלתי מחוף אל חוף, אך הרבה מלכית, גדולי משרה
עושים מלאכה יותר נבנה מאשר אני, מולך שודד
על אף אני שודד מורד.

השודדים: כן, כן, שודד מורד אחה.
המלך: הוי, מה נפלא הוי, מה נפלא, נפלא הוא גורלי.

השודדים: כן, כן, הוי מה נפלא הוא גורלך, כן, כן, הוי מה נפלא הוא גורלך.
רות: קחני נא אתך. לא אוכל לחיות בלעדך.

פרדריק: אומר לך את האמת, רות. יקרה לי מאד, אך אני מזכרה להתחשב גם
בדברים אחרים. הנך קשישה ממני בהרבה. בחור בן עשרים ואחת
מבקש לו בחורה בת שבע עשרה. ולא בת ארבעים ושבע.
לדעתי, הגיל אינו חשוב כל כך.

פרדריק: הגידי לי, רות, החושבת את כי את יפה?
רות: (בבישנות) כך אמרו עלי.

פרדריק: בזמן האחרון?
רות: לא, לפני שנים רבות.

פרדריק: חשבתי כך... נו בכל זאת, רות, עוד אתחשב בהצעתך. הנך אשה
טובה, וזה יותר חשוב מ... (נשמע קול בחורות ממרחק). הסו,
קולות אני שומע.

רות: שוד ושבר, קולות של בחורות צעירות הנן אם יראה אותן אני
אבודה.

פרדריק: (עומד על צוק סלע) חזיו ורעם קבוצה של בחורות יפות. כאן
אבודה, אבודה.

פרדריק: מה יפות הן מה חנניות הן ורות הבטיחה לי שהיא יפה.
ממ. 4

פרדריק: שמעי נא את, רמיתני.
רות: הרמיתך?

פרדריק: כן, רמיתני. אמרת כי את יפה כפי.
רות: וכי כזאת אינני?

פרדריק: זקנה הנך, יפוך כבר גז.

רוח: לא כן, לא כן, ראני.
 פרדריק: הוי, את נצלת את המימותי.
 רוח: חלילה, אל תאמר בזאת.
 פרדריק: ראשך שיבה בסבתתי.
 רוח: שנותי, אויה עשו זאת.
 פרדריק: אשת שקר, רמיתני, האמנתי בך.
 רוח: אויה, אויה, נא חנני, אל תעזבני בך.
 רוח: נא רחם, אדון, אל נא במדון.
 ומה הם כל חיי ותקוותי, אם לא חאהבני.
 ומיד תעזבני מה הם כל חיי
 פרדריק: ירחם האדון כי איננו איש מדון
 אל נא חדאגי, גברתי, נא חסמכי עלי.
 אשת שקר רמיתני, האמנתי בך.
 רוח: אויה, אוי ה, נא חנני, אל תעזבני בך.
 פרדריק: מה אעשה? לפני הבחורות האלה? לא אוכל להראות בחלבושת זאת.
 לא, לא, אצטרך להסתתר עד אשר אוכל להחלבש כהוגן.

מס. 5

בחורות: (מנגינה)
 יהודית: הבה נרקדה, ונגילה אל נחמיץ את השעה חלילה
 השנים תולפות מהר, אוי, מה טוב לרן ולזמר.
 בחורות: השנים תולפות מהר, אוי, מה טוב לזמר.
 יהודית: יש אוצרות שמחה בכל רגע אם נסיר כל דאגה ויגע.
 העולם מלא כל טוב, לשירה ולרקוד נשוב.
 בחורות: העולם מלא כל טוב, ולרקודים נשוב.
 כנרת: שם, הרחק מדאגות נתענג מזן רוחות.
 כאן נחיה ונמלך לבד, בעולם טהור לעד.
 כאן, במערת הצור, הרחק מכל יאור -
 נהיה מלכות מושלות, אדירות ומבובדות.

כולט: הבה נדקדה ונגילה, אל נחמיץ את השעה חלילה.
השניים חולפות מהר אוי מהטוב הוא לומר.
השניים חולפות מהר אוי, מה טוב הוא לרן ולומר.
(המנגינה נמשכת)

כנרת: מה יפה המקום הזה?
יהודית: אך איזה אבא? הוא נשאר מאחור, ואי אפשר לראותו.
אלישבע: אל תדאגי, אבא יגיע מיד הנה. הרי איננו צעיר כמונו.
כנרת: מקום נחמד באמת. וביחוד שאנו נמצאות לבדנו פה.
נדמה לי כי לא דרכה פה כף רגל אנוש לפנינו.
יהודית: ובכן, מה נעשה עד ארוחת הצהרים עד אשר יגיעו אבא והמשרתים?
אלישבע: הרי אנחנו נמצאות לבדנו והם הלק ושקט. נחלוץ נא נעלינו
וגרבינו לנכנס למיט.
כולט: כן, זהו, נכנס למיט.

מח. 6

פרדריק: עמדה, גבירותי.
הבחורות: גבר?
פרדריק: לא התכוונתי לבוא ולהתייב במתייב, לבוש מדינו כה
מפחידים. אך בחנאים המוזרים, גבירות, מחויב אני
להודיעכן שנועותיכן אינן נסחרות.
יהודית: מי אחת ארון? דבר.
פרדריק: שודד אני.
הבחורות: שודד, מה נורא.
פרדריק: אל נא, גבירותי. הערב, קץ יבוא למקצועי זה, לכן בנות
יפהפיות, כלילות חן, בבקשה תבאנה לעזור לי. עזורנה
נא לי, כלניות יפות.
יהודית: מה מר הוא ספורן?
כנרת: אוי, מה יפה הוא.
הבחורות: מה מר הוא ספורן, אוי מה יפה הוא.

שבת המנוחה

8

מרימ: מסכנ, בודד על בני עולם נודד
 נא, החעודד, אדון שידד, מסכנ, נודד
 מסכנ, נודד אנו אהבתי חעודד
 תביא מנוחה שלוח לך לך היא לך אהבתי
 שיש שמח, אור עוד יזהיר
 לבי נא קח יקיר.

בחורות: שיש, שמח, אור עוד יזהיר
 לבי קח נא יקיר.

מרימ: שיש שמח, אור עוד יזהיר
 לבי קח נא יקיר.

מסכנ בודד

בחורות: מסכנ בודד (2)

מרימ: אור עוד יזהיר, שיש, שמח,

בחורות: שיש, שמח, אור יזהיר, שיש, שמח,

שיש, שמח, שיש שמח, אור עוד יזהיר

לבה קח נא יקיר, שיש, שמח שיש, שמח

אור עוד יזהיר, יזהיר שיש, שמח.

9

יהודית: מה לעשות אמרנה אחיות,

מנהג עולם גוזר כי אנו נשאר

אולי הוי נותר אותנו כן נשחרך

יחד כאן יחיו לעז הח ישמחו.

מנחה: אפשר יבוא היום ולנו גורלה

עת שמש במרום ומשיך במשחקה.

הבה ונסכים לבנו לא מצור

עינינו נעליח נשית על אקלים.

בחורות: בן, שיש על אקלים

מתוך המכון - השדרים מתוכם

מרים: האם תקיץ בחולה באמצע הלילה
 לראות שמשח עולה בזהר הדרה
 החעצום בחולה עיניה, עת יגון
 להלום חלום על אשר וששון?
 פרדריק: אמנם, אמנם - אלה חיי אשר.
 הבחורות: מה כחולים השמים.

מס. 11

פרדריק: אל נצאח מדעתנו שודדים באים עלינו
 שמענה, בחורות הם פושעים ביום, בליל
 אנא, ברחנה חי ש, בנות חיל ברהנה למבולות.
 בחורות: אל נצאח מדעתנו שודדים באים עלינו
 חיש מכאן נברת. הם אמנם בני שודדים
 אך הרי הם חמודים, חיש מכאן נברת.

בחורות: תבל.

שודדים: הם.

בחורות: תבל.

שודדים: הנה, יש כאן הזמנות להתחתן בלא רשות.
 ליהנות, לחיות חיי אשר זאת היא שעת כשר.

במהירות חסה יקימו ואוחנו שם. ישימו

קידושין אז יערכו ואז ישמחו.

בחורות: כבר החמצנו הזמנות, להסתלק לצאת למדות.
 הנה, סה, נגמרת שמתחנו סוף לשעשוענו.

במהירות חסה יקימו ואוחנו שם ישימו

קי דושים אז יערכו ואז ישמחו.

עמדו, שדים משחה - במרם תנסו.

מרים:

בעל כרהנו להתחתן אתנו

אך תזכרו כי יחומות אנו

ואבינו סגן אלוף.

מחוז המכון - השוורים מחוזים

שמואל: מוטב נעמד פן אסור; יקרנו

הרי אביהן סגן אלוף.

בתורות: כן, כן, הרי הוא סגן אלוף.

סגן אלוף: כן, כן, הריני סגן אלוף.

שמואל: אמנם כן, הוא סגן אלוף.

כולם: כן, כן, הידד לסגן האלוף.

סגן אלוף: הוי, מה נפלא (2) להיות סגן אלוף.

כולם: כן, כן, הידד לסגן אלוף.

מס. 13

סגן אלוף: דומה אני ממש לסגן אלוף בתקופתנו.

בקי אני במחצבים, חיות ופרי גננו.

מומחה אני בשמות מלכי ארצנו, היינו - אנגליה.

וגם במלחמות עזות בסדר ברונולוגיה.

למדן מפפלג הרי אני בשדה המתימטיקה.

יודע פרק רב אני בשטח אנליטיקה

במשואה והשבונות, בהוספות והפחתות

בצרופים והכפלות אני הופך ל... עולמות

כולם: בצרופים והכפלות הרי הופך הוא עולמות (3)

סגן אלוף: בקי אני בקלקיולוס זבכל כוחות הטבע

בשמות חיות מדעיים מלונדון עד באר שבע

כן, בקצור אני דומה לסגן אלוף מוסמך ממש.

כולם: כן, בקצור הנו דומה לסגן אלוף מסמך ממש

בכשרונו וחרבותו אין כל מקום לאף חשש.

סגן אלוף: ועתה אחרי שהצגתי את עצמי לפניכם, הייתי

רוצה לרעה מה שתרחש פה.

כנרת: אבא... אנו...

שמואל: ארשה לי לבאר לך בשתי מלים: אנו רוצים להתחתן

עם בנוחיד.

סגן אלוף: ישמרני אלהים.

מחנה המכרז - השודדים מפנזנס

בחדרות: נגד רצוננו, אבא!

סגן אלוף: ובכן, זה לא יפה מצדכם, מותר לי לשאול - החלבשח הזאת יפה היא וצבעו יפה, אבל אינה ידועה ליה מי אחס?

מלך: כוללני גינטלמנים רוקים.

סגן אלוף: כך הבנתי. יעוד משהו?

מלך: לא. זה הכל.

יהודית: אבא, אל חאמין להם! שודדים הם, השודדים הידועים מפנזנס

סגן אלוף: השודדים מפנזנס? שם עתי הרבה עליהם.

מרים: כולם, מלבד הגינטלמן הזה, אבא. אמנם פעם היה שודד,

אבל עתה כשנחבגור אומר הוא לחזור למוטב ולחיות היי

אדם מכובד.

סגן אלוף: חכי רגע, אבל אני מתנגד לשודדים בתור חתנים שלי.

מלך: והרי אנו מתנגדים לסגני אלופים בתור חתנים. אבל

אנו מוכנים לותר על הנקודה הזאת.

סגן אלוף: (הצידה) הנה יש לי רעיון. (אל השודדים) האם באמת

תאמרו לקחת ממני את בנותי? משעני היחיד בימי זקנתי.

האין לכם שום רחמים?

מלך: צר לנו, אבל כל אחד חושב על עצמו קודם.

סגן אלוף: הגידו לי, התדעו מה מר הוא גורל היחום?

שודדים: שוד ושבר.

סגן אלוף: מה נבהלחם? הפחאם נחברר לכם מה זה להיות יחום?

המלך: (נאנח) לא פחאום.

סגן אלוף: כן, יחום. הפחאום הבנתם מה זה להיות יחום?

מלך: אני אומר, לא פחאום.

כולם: לא פחאום, לא פחאום, לא פחאום.

סגן אלוף: אינני מבין אחכם. הרי שאלתי אתכם התדעו מה זה להיות

יחום - ואתם עונים "יחום". מדוע אתם חוזרים על המלה

"יחום".

סגן אלוף: סלח לי, חזרת על "יתום"

מלך: נכון, חזרתי רק פעם אחת על "יתום"

סגן אלוף: ובכן, מודעת אחת פתאם

מלך: לא, לא פתאם

סגן אלוף: (ברוגז) הפסק עוד מעט ואשתגע מהתכבכת הזאת.

כוס, 144

סגן אלוף: הוי בני אדם, קוזרי גורל, מקצועכם חיש עזבו

אנא, עלי תרחמו, אני יתום אומלל

מלך ושמואל: בחור אומלל?

סגן אלוף: יתום, יתום אומלל

שודדים מלך ושמואל: חבל, יתום אומלל

סגן אלוף: בנותי אשר תראו הם רכושי, יותר אין לי

שודדים: מסכן הוא

סגן אלוף: ואם אותן תקחו אחיה אני רק לבדי

שודדים: מסכן הוא

סגן אלוף: השאירו לי את ילדי, חמלו נא עליהן

אל נא תקשו לבכם (2)

אל נא תתאכזרו לבן יתום נודד

שודדים: מסכן הוא. ראו, הם מתחננים

רחמינו נכמרים על ספורו המעציב

של האלוף היתום.

שמואל: אלוף יתום

שמואל ומלך: אלוף יתום

סגן אלוף: ספור נורא אספרה אך מוכרח אני לשקרה

את בנותי הם היו לוקחים שם הוי, הרחק על היים שם.

את זאת הדבה בדיתי ואותם אזי רמייתי

אם אמנם בואת מטאתי ישועה לי בזאת מצאתי.

מחנה המכון - השודדים מפוננס

כולם: ספור נורא יספרה אך מזכרה האלוף לשקרה.
 אח בנותי הם היו לוקחים שם הוי, הוחק על הים שם
 אך זאת הדבה הוא בדה ואזתם אמנם הוא רמה
 כי אמנם הוא מצא ישועה בה אך ודאי אין ספק בכזבה
 אך זאת הדבה הוא בדה אוהך אמנם הוא רמה
 כי אמנם הוא מצא ישועה בה, אין ספק בכזבה.
 המלך: לך, לך הנך מפשי חוסינו ישמרוך
 ולאגודת השודדים חברי כבוד נבחרתם;
 שמואל: כי הנה הוא י חוט אומלל
 כולם: כן, כן הידר ליתום האומלל.
 סגן אלוף: כן, לפעמים כדאי להיות יחום אומלל, אומלל.
 כולם: כן, כן, הידר ליתום האומלל. הידר ליתום האומלל.
 מרים, יהודית
 כנרת, פרדריק ושמואל: עוד יום יבוא יום גיל וחדוה
 ונתאחד באהבה.
 מקהלה: עוד יום יבוא יום גיל וחדוה
 ונתאחד באהבה.
 היחידים: יום של ששון ורן אחוה
 לאחיותי תאור תקוה.
 מקהלה: יום של ששון ורן אחוה
 לאחיותי תאור תקוה.
 כולם: עוד יום יבוא יום גיל וחדוה
 ונתאחד באהבה יום של ששון ורן אחוה
 לאחיותי תאור תקוה.
 מקהלה וסגן אלוף: יום של ששון ורן אחוה.
 כולם: לאחיותי תאור תקוה

* * * * *

בחורות:

מחה את דמעתך כטל על לחיך
וכי לבך ידאב, נא חתנחם האב
כי נחבק אותך אבא ברגש אהבה
ולא נטבל ראזה עיניך זולגות דמעה
למה תעזב מטותך - בחשך, אב יקר
עת שמש כבר שקעה ואין אור לבנה,
חצי הליל כבר עבר והשמים קודרים,
אויך הלילה לח וקר, הטל יורד מתר.
למה תעזב מטותך עת שמש כבר שקעה.

מרים:

בחורות:

מחה את דמעתך כטל על לחיך
וכי לבך ידאב, נא חתנחם האב
כי נחבק אותך אבא ברגש אהבה
ולא נטבל ראזה עיניך זולגות דמעות.
פרדריק, הלא תוכל לנחם את אבי במעט?
אנסה, מרים יקירתי, אך למה יושב הוא כל לילה
בחורבה עלובה זו?

מרים:

פרדריק:

סגן אלוף:

למה אני יושב פה? בכדי להתהמק מן השודדים. אמרתי
להם כי יתום אני וארי האמת כי יתום אף פעם לא הייתי.
באתי הנה להשפטה על קברות אבותי ולבקש מהילה מהם
על השמאח שמם.

פרדרנק:

התנחם, האלוף. לולא אמרת כי יתום הנך, היו השודדים
חוטפים את הרבי הקרוב ביותר לתת קדושינ לכל
משפחתך הגרוכה.

סגן אלוף:

תודה לך בעד החצי - הנחמה. אך לבי יכה אותי על השקר
והכזב שהשתמשתי בו כדי להציל את חיי. לו היה בקרבי

מתנת חמ כרוז - השודדיה מתנגד

קצת יותר אומץ לב, הליתי מיד הולך אל ראש השודדים ומתודה על חטאי, (נאמת) מחי תצא המשלחה שלך להלחם במושעים?

פרדריק: בשעה אחת-עשרה זבוגיע שעה חצות, נקמתי מחברי לשוד חתיה שלמה. ואז, מרים יקירתי, תהיי שלי.

סגן אלוף: האם תבויך מוכנים?

פרדריק: חמיד מוכנים. רק מצטים לאות.

מס. 16

(השוטרים נכנסים)

כשהאזיב מניף נשקו, טרנטרה סמל:

קצת לו נח על ידו... אז כדאי להתעודד...

ולשיר בקול רועד... בשעה חרום, צרה...

בשהלב אינו נמצא... אין דבר המגבור...

בחקיעת המחצוד... (2)

טרנטרה... השוטרים:

לכו בני חיל, אנשי חיל, תלחמו ביום ובליל. מרים:

אל תיראו ואל תחתו אנו אפילו גומתו.

לשחיטה לכו במרץ דם תתנו בעד הארץ.

קברייכם בגיל נשקה כבוד גדול יהיה.

יהודית, בתורות: לכו בני חיל, ההרגו.

רצויה הכונה, טרנטרה היא ברורה ומובנה, סמל:

אך למרות הכונה לא נשמה על סכנה.

עצבני יהיה חיל עת לכתו לקראת גורל.

טרנטרה...

זאת למרות הכונה הטחורה והטובה.

טרנטרה... שוטרים:

פתחת המכור - השודדים ספרונים

מרים, יהודית, בחורות: לכו בני חיל, אנשי חיל, ...
 השוטרים: (באותו הזמן) כשהאויב מניף נשק...
 הבחורות: לכו בני חיל, אל העולם הבא (2)
 אל חיראו ואל תחתו אם אפילו גם תומחו.
 לכו אל העולם הבא

השוטרים: טרנטרה
 סגן אלוף: לכו, לכו
 שוטרים: גלך, גלך

מס. 18

פרדריק: עתה למאורת השודדים. לשמתחי אין קץ. סוף סוף אוכל
 לכפר במקצת על חטאי אשר חטאתי.
 (מלך השודדים ורוח מופיעים על יד החלון)

מלך: (בשירה) שמע, פרדריק?
 פרדריק: מי שם?

מלך: מסקוד פה.
 רוח: ואני, רוח שלך.

פרדריק: אהה, פושעים. כיצד תעזו?
 ריקים ופוזחים

מלך: הלא נשבעתי כבר להשמידכם?
 (בדבזר) רחם עלינו, פרדריק

פרדריק: בעצם לא הייתי צריך להקשיב לדבריכם, אך שוב גברו
 עלי החסד והרחמים. דברו

מס. 19

רוח: בעצבך סוד שודדים, נסינו שוא להתעודד
 אך לא הועילו שום דברים, חסרת, פרד שודד.

נכספנו לך אחינו, יומם ולילה בכינו
 עד שנצנץ רעיון נמצא פתרון, פתרון.

פרדריק: זוג ברווזים?

מתנת המכרז - השודדיה מפונז

רות, המלך: זוג ברוזים (2) גאוניים,

פקחות גדולה לברוזים גאוניות בברוזים.

רות, פרדריק, המלך: זוג ברוזים (2) גאוניים ה ה ה ה - זוג ברוזים

מלך: תמיד אהבת בדיחות קצת מוזרות ומצחיקות,

על כל הכון להלצה ממש כמו פצצה.

בלי סבלנות חכינו כבר למסר לך את הדבר,

בסכנה עשינו זאת למסר לך פתרון.

פרדריק : זוג ברוזים

רות, מלך: זוג ברוזים (2) גאוניים,

פקחות גדולה בברוזים גאוניות בברוזים.

זוג ברוזים (2) גאוניים

הה הה, זוג ברוזים.

המלך:

מסבה מוזרה אשר אני מקבל ללא התנגדות פלוני בעל

סמכות ממשלתית שהוא בודאי אסטרונום. החליט כי אף

על פי ש-28 יום מספיקים בדרך כלל לחודש פברואר,

אחת לארבע שנים יש להוסיף יום אחד ולקבע 29 יום לחודש.

יתכן מאד שהמצאה זו היא תוצאה של השפעת השטן, נולדה

ב- 29 לפברואר ואף על פי שתיית כבר 21 שנים, אם נשפט

לפי ימות ההולדה, גילך מגיע רק לשנות חמש.

רות, המלך: ה ה ה ה

פרדריק : אויה, נראה. בן בן. המספרים אמנם שווים.

רות, פרדריק, המלך: ה ה ה ה

פרדריק: הסדר בעולם מוזר על בן, אני קצת מפוזר

על אף כ"א שנות חיי רק בן חמש יאמרו עלי

הסדר בעולם מוזר, על בן אני קצת מפוזר.

הריני ילד בן חמש.

רות, המלך: הריהו ילד בן חמש, ה ה ה ה

פתיחה המכון - השו"ת ספרנו

רוח, מלך, פרדריק: ה ה ה ה זוג ברוזים (3) גאוניים

ה ה ה ה זוג ברוזים

ה ה ה ה זוג ברוזים מענינים

ה ה ה ה זוג ברוזים קצת משונים.

חי נפשי, רק בן חמש. אנשים לא יאמינו לי.

פרדריק:

אני בטוחה שבלבך אתה שמח על התפתחות הענינים. לא

רוח:

היית סולח לעצמך אילו נוסע לך שהרגת שניה מחבריך.

פרדריק: ה ה ה ה חבוי?

נמסרת לנו טוב.

המלך:

עד גיל 21

פרדריק:

לא, עד הגיעך ליום ההולדת העשרים ואחד.

המלך:

ואתה תעב אותי בגלל זה?

פרדריק:

אנחנו לא נעב. אך נזכירך על חובתך.

המלך:

זכור את חובתך.

רוח:

אני מתחנן לפניכם - אל תעמדו על קוצו של יוד.

פרדריק:

חובתך דורשת

רוח:

חובתך.

המלך:

כיון שהעליתם שאלת החובה, אין לי כל ברירה כי אם

פרדריק:

למלא את חובתי די הי מה. אך אני שונא אתכם ואת כל

מה שעוללתם לי.

נאה דרשת - ועתה, בוא אחנו.

המלך:

זועה.

פרדריק:

מה יש?

המלך:

אינני יכול לגלות.

פרדריק:

בשם היושר - דבר

המלך:

סגן האלוף סטנלי, אבי מרים שלי

פרדריק:

כן?

המלך:

הוא נצל מכם באמרו שהוא יחוס.

פרדריק:

מחנה המכרז - השודדים ספונסורים

פרדריק: לבי נשבר ביי, איבחה אוכל לבגד באבי אשתי אשר אוהב בכל נפשי. אך אין ברירה - הגנרל סטנלי אינו יחוט.

המלך, רוח: מה?
פרדריק: ונוסף על כך - מעולח לא היה יחוט.
המלך: הוא רמה אותנו, ננסם, נגייס את הגדוד ועוד הלילה נצא להחקפה.

פרדריק: חכה רגע,
המלך: דינו נחרץ, מוח ימות.

מס. 20

(רציטטיב)

(פרדריק יושב על אבן ובוכה, מרים נכנסת)

מרים: הכל מוכן, אמיצי היים מחכים לך.
פרדריק: בוכה אתה פרדריק? היחכן שהגבור הנועני רועד ומפחד?

פרדריק: לא מרים, לא - גלוי נורא עתה נחגלה.
מרים מחמל נפשי, התחייבתי לשרת את ראש השודדים עד הגיעי ליום הולדתי העשירי ואחד.

מרים: אך הנך בן 21.
פרדריק: אך עתה נחגלה לי שנולדתי בשנה מעצברת ויום הולדתי ה-21 לא יחול עד 1980.

מרים: אסון נורא, יום מר ונמהד.
פרדריק: אם כן, שלום.

מרים: אוי ה, כי אין שלום.

מס. 22

מרים: נא, השאר. להם אין זכות לדרוש
כי הנך מחויב שוב את הרבם ללטוש
נא השאר.

פרדריק: איך אבאר? עלי לעזוב מיד
אך בטח לא לעד. בחובתי לבד, אני מחפאר.

חזרה המכוון יישובים מפונים

- מרים: נא השאר,
- פרדריק: איך אבאר?
- מרים: להם אין זכות -
- פרדריק: חזב העברית -
- מרים: אינך מחזיב שוב את חובך ללמוש.
- פרדריק: עלי לעזוב מיד, אך במה לא לעד?
- מרים: נא השאר.
- פרדריק: איך אבאר?
- מרים: אל נא חשאיך אותי לבד וחעלם
דע, באכזבתי הנך אתה אשם,
כי עד עכשו היה אשתי גדול ורב
ובלי זמרת יה אותך לבד אוהב.
פה, לה, לה, לה, אותך לבד אוהב.
פה, לה, לה, לה.
- פרדריק: צר לי כי חזבתי פפריד בינך וביני.
אוי כי שודדתי בעוד שודד אני
אך ליל חיש יחלף
ושחר חדש אור אשרנו יחשוף.
אותך לבד אוהב, פה, לה, לה, לה,
אותך לבד אוהב, פה, לה, לה, לה, לה, לה.
- פרדריק: בשנת 1980 ימלאו לי עשרים ואחד ימי הולדת, אז
אשוב לקחתך.
- מרים: כה רב הזמן?
- פרדריק: השבעי כי את תהיי נאמנה רק לי.
- מרים: כן, אהבה בכל בכל הקדוש ובכל היקר, נשבעתי.

מחנה המכון - השודדים מפונגם

מרים: קרב, הסמל. מדריק היה צריך לנהוג אחכם לקראת המוח
והנצחון

ש טרים: נעים לשמוע.

מרים: אך לא יעשה כך. הוא שוב התחבר עם חבריו השודדים.

שוטרים: בושה וחרפה.

מרים: אל חדברו כך, מעשה זה לכבוד לו.

שוטרים: לכבוד לוג

מרים: הוא רק רצה למלא את חובתו ובוזה. הגדיל את אהבתי אליו.

גם אני אמלא את חובתי, אחם לכו ועשו את שלכם.

(יוצאת) היה מוכן

שוטרים: תמיד מוכן

סמל: אכן זה מפליא.

שוטרים: אין להבין זאת כלל.

סמל: אך שוטרים אנו. וחובתנו לפנינו.

שוטרים: כן, חובתנו לפנינו.

מס. 24

סמל: כשגנב אינו עוסק במלאכתו -

שוטרים: במלאכתו

סמל: אז איננו מתכוונן לפעולה -

שוטרים: פעולה

סמל: הוא יכול להחענג בחומשתו -

שוטרים: חופשתו

סמל: אין ספק זאת היא סגולה, סגולה -

שוטרים: סגולה

סמל: אך אנחנו, רגשותינו עצורים -

שוטרים: עצורים

סמל: כי לדין תמיד אנחנו אחראים -

שוטרים: אחראים.

כתובת המכרז - השודדים המנוגדים

- סמל: כי תמיד לחוק אנחנו אטורים -
שודדים: אטורים
- סמל: וחי שודדים אינם מאושרים -
שודדים: אך אנחנו רגשותינו אטורים, אטורים
חי שודדים אינם מאושרים, מאושרים.
- סמל: כשגנב פעיל שובה ממלאכה
שודדים: ממלאכה
- סמל: כשרוצה קצת מואס ברציחה -
שודדים: ברציחה
- סמל: הם הולכים להנפש על יד בריכה -
שודדים: על יד ברכה
- סמל: או יוצאים לגן לשבת במנוחה -
שודדים: במנוחה
- סמל: כשגזלן אכזר איננו מתנפל -
שודדים: הוא יכול להתעצל ולהחזיש.
- סמל: אך שודדים בדין. תמיד הם עסוקים -
שודדים: עסוקים
- סמל: כן, חי שודדים אינם מאושרים
שודדים: אך שודדים בדין תמיד הם עסוקים, עסוקים
כן, חי שודדים אינם מאושרים מאושרים.

מכתב 26

- שודדים: כחתוליה לטרף מתגנבים,
כחתולים בשקט מתקייבים,
אין צליל אין קול אין הנה, אף מלה.
אם זבוב יפול ישמיע המולה.
- שודדים: טרנטרה
- שודדים: השקט, השקט, זוחל שודד
עח תרדמה תפיל כל עד.

השודדים: כירחמיך למדך מנוגז

האקדמיים: הימאים כלנו מוכנים

מפלג: נמצאן מוגנים (2)

לקראת גולה נצעד דגלנו יחנוסם לעד.

שמואל: הנה האקדמים ותפגיונות

וכל שאר כלי השוד והתחבוח

הנה הגפרורים והפנסים,

הפצירות ומפתחות שלדים.

שוטרים: טרנטרה

שודדים: כחתולים

שוטרים: טרנטרה

שודדים: מחגנבים, לטרף מחגנבים

כחתולים בשקט מחקרבים

אין צליל, אין קול

אין הגה, אף מלה

אח עבוב יפל, ישמיע המלה.

שוטרים: טרנטרה

שודדים: קרבו הימאים, כלנו מוכנים,

כלנו מוגנים, לקראת גולה נצעד

דגלנו יחנוסם לעד כחתולים

לטרף מחגנבים כחתולים

בשקט מחקרבים.

מס. 27

פרדריק: הסוג שקטג יש אור בפנים, הנה בא סגן האלוף.

הבה נסתתר.

שודדים: כן, כן, נסתתר

שוטרים: כן, כן, הם מסתתרים.

סגן האלוף: (מופיע) אהה, נדדה שנתי הלילה, מצפוני לא יחן לי
מנוחה. שלוח אין בנפשי. ובשכבי על משכבי נדמה לי
כי שמעתי קול.

שוטרים ושוודדים: נדמה לו כי שמע הוא קול, חתה חתה.
סגן האלוף: אך רואה אני כי הכל בשקט, אין ואח כי רק שמעתי את
אמית הרוח, (מתישב על אבן).

מס. 28

המלך: קדימה, בתורים. חפשו את האלוף הקטן. ימי חייו ספורים,
(חופשים את סגן האלוף).

בחורות: שודדי הים, אללי!
שוודדים: כן, שודדי הים, כה לחי!
(מעבר)

סגן האלוף: פרדריק יקירי, קרא לאנשיך (מצביע על השוודדים)
יתפשו.

מרים: פרדריק, הצילנו.

פרדריק: מרים יפתי, אם לאל ידי בני חובתי עוצרתי.

השוודדים: זוהי האמת, חובתו עוצרתו.

מלך: דמיחננו, אדוני סגן האלוף. עתה ראינו מי גדול ברמאות.

אתם קוראים לנו זמאים. אך, לכל הפתוח, גלוי וידוע הדבר.

אצלכם הרמאות שקמה היא זמסותרת. ומפני זה בזויה

היא יותר. לכן, הכון למות. סגן אלוף מאירוביץ?

מרים: למות?

בחורות: חסד, רחמים.

מרים: האין פה איש שיציל את אבינו?

שוטרים: כן, ישג אנו נצילנו?

בחורות: תודה לאל.

שוטרים: (אל השוודדים) ובכן, שוודדים, הכנעו לשוטרים (מאבק בין

השוודדים והשוטרים, רוח נאבקת עם הסמל. השוטרים

נכנעים ומשתחית על האדמה. השוודדים עומדים על גבם

מחנה המבון - השודדים מפורזים

בחרבות שלופות.

סמל: הצלתתם להכניע אותנו לרגע. אך מולכם לא יאריך דקות.

המלך: אל תאמר שאתם יהומים. ידוע לנו המשחק הזה.

סמל: יש לנו אמצעי יותר מוצלח. דורשים אנו מכם להכניע

בשם המלכה ויקטוריה.

המלך: אתם דורשים, ברצינות?

סמל: כן, דורשים מכם להכניע בשם המלכה ויקטוריה.

מלך: בראש מורד נכרע מיד, את מלכתנו נאהב לעד.

שוטרים: כן, כן, את מלכתם יאהבו לעד.

כולם: כן, כן, את מלכתם יאהבו לעד.

סגן אלוף: קחו אותם - קחו אל המשפט.

רות: (בדבור) רק רגע - חבה ואגיד מי הם. הם אינם סתם בני

המונים, כלם אצילים שתעז בדרך החיים.

סגן אלוף: אין איש אנגלי שלא יגיב על זאת,

על כי אשוננו במלכה צדק לזכות.

נא סלח לי מלך לשעבר,

צעיר ינס כוחו, עיניו למחר

בעלי חשובה, חזרו נא למצורת

קחו בנוחי, כלן יפהפיות.

מרים: הנודדים,

על פני עולח נעים.

התעוררו

שובו, חזרו

הנודדים

* * * * *